

УДК 336.02

Пластун О. Л.
Бочкарьова Т. О.

Сумський державний університет

СУЧАСНІ ДЕТЕРМІНАНТИ СТІЙКОСТІ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ*

Досліджено теоретичні питання детермінантів стійкості фінансового сектору. Визначені інструменти макропруденційного аналізу у забезпеченні стійкості фінансового сектору. Обґрунтовано актуальність використання такого інструменту макропруденційного регулювання, як індикатори фінансової стійкості, для оцінки поточного стану фінансової стійкості. Здійснено аналіз індикаторів фінансової стійкості України за період 2013–2017 рр. Висвітлені пропозиції щодо покращення якості аналізу.

Ключові слова: фінансовий сектор, макропруденційний аналіз, індикатори фінансової стійкості.

Постановка проблеми. Економічне зростання та розвиток, а також соціальний добробут є одними з найважливіших стратегічних цілей держави. Їх досягнення можливе за умови функціонування стійкого до зовнішніх і внутрішніх шоків фінансового сектору. Функціонування фінансового сектору залежить від діяльності держави, адже зазначений сектор економіки є важливим інструментом реалізації державної політики, що спрямована на підвищення рівня фінансової стійкості. На цьому етапі значна увага науковців приділена питанням фінансової стабільності, тоді як сучасні детермінанти стійкості фінансового сектору досліджені поверхово, тому вважаємо актуальним дослідження вказаної проблематики.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питаннями фінансової стійкості займалися такі зарубіжні та вітчизняні вчені, як Дж. Г. Шиназі, К. Ендрю, В. Дуйзенберг, У. Дас, М. Квінтен та К. Ченар, М. Фут, О.В. Герасименко, В.М. Кремень, О.А. Лактіонова, І.В. Белова та С.В. Башлай, В.І. Огієнко та О.В. Луняков та ін.

Дж. Г. Шиназі у праці «Забезпечення фінансової стабільності: теорія і практика» визначає поняття «фінансова стійкість» як ефективний розподіл економічних ресурсів, фінансових ризиків, їх оцінки та управління ними [7, с. 112]. Вчений визначає сутність поняття з позиції процесу, тобто безпосереднього розподілу економічних ресурсів та фінансових ризиків. На нашу думку, цей підхід не відображає цілісної сутності цього поняття.

Ендрю Крокет (Нариси міжнародної економіки «Теорія та практика фінансової стабільності») у своєму визначенні сутності фінансової стійкості як відсутності нестійкості, в умовах якої економічна діяльність перебуває під негативним впливом коливань цін фінансових активів або нездатності

фінансових установ виконувати свої зобов'язання [2, с. 1], звертається до антагоністичного поняття фінансової нестійкості, тобто виражає сутність першого через відсутність проявів другого. На нашу думку, такий підхід може мати місце, проте вважаємо, що за цілковитої відсутності фінансової нестабільності є неможливим виявити здатність фінансової системи до стійкого протистояння негативним економічним тенденціям.

У визначенні Віма Дуйзенберга, Президента Європейського валютного інституту (фінансова стійкість – налагоджене функціонування ключових елементів, які складають фінансову систему), спостерігається зосередження на елементах фінансової системи та на важливості їх цілісного функціонування [4, с. 1].

У. Дас, М. Квінтен та К. Ченар у роботі «Чи є регуляторне управління важливим для стабільності фінансової системи? Емпіричний аналіз» визначають поняття «фінансова стійкість» як головний компонент фінансової стабільності [3, с. 15]. Комплексний підхід до визначення сутності цього поняття використовується Майклом Футом у роботі «Що таке фінансова стабільність і як її досягти?», котрий відображає його через перелік таких факторів, як монетарна стабільність, майже природний рівень зайнятості, довіра до діяльності ключових фінансових інституцій та ринків, відсутність негативного впливу зміни цін на активи [6, с. 1].

О.В. Герасименко у статті «Стійкість фінансової системи України як передумова євроінтеграції» обґрунтувала, що стійкість фінансової системи України є передумовою її євроінтеграції. Автор визначила сутність поняття стійкості в умовах входження України в європейський економічний простір, а також розглянула принципи

*Матеріал підготовлено в рамках НДР «Моделювання та прогнозування поведінки фінансових ринків як інформаційний базис забезпечення фінансової стійкості та безпеки держави» № державної реєстрації 0117U003936

дії елементів стійкості та збалансованості окремо взятої системи [11, с. 26].

В.М. Кремень визначила сутність стійкості фінансового сектора як такий стан фінансового сектору, за якого забезпечується його здатність виконувати свої функції та абсорбція фінансових шоків [14, с. 32]. У статті «Стійкість фінансового сектору: сутність і значення» також досліджено особливості використання поняття «стійкість фінансового сектору» та зміст понять «фінансова стійкість» (financial soundness) і «фінансова стабільність» (financial stability); проведено систематизацію та критичний аналіз науково-методичних підходів, що напрацьовані у вітчизняній і зарубіжній практиці, щодо визначення сутності стійкості фінансового сектору; визначено ключові ознаки стійкості фінансового сектору.

О.А. Лактіонова у роботі «Буферизація фінансової стабільності на основі формування механізму макропруденційного регулювання» дослідила принципи та основні елементи механізму макропруденційного регулювання, впровадження якого розпочато в Україні задля зниження системних фінансових ризиків та підтримання загальносистемної фінансової стабільності [15, с. 132].

І.В. Белова та С.В. Башлай у своїй праці «Визначення фінансової стабільності України» дослідили та оцінили фактори, що впливають на фінансову стабільність країни. Застосовуючи комплекс інструментів – індикаторів оцінки, визначених на основі проведеного порівняльного аналізу кількох наявних підходів, автори провели відповідні розрахунки для характеристики рівня фінансової стабільності України [10, с. 27].

В. І. Огієнко та О. В. Луняков у статті «Систематизація та аналіз індикаторів фінансової стійкості в Україні» провели аналіз індикаторів стійкості фінансового сектору економіки України в розрізі їхніх структуроутворювальних груп. Виокремили слабкі сторони індикаторів фінансової стійкості щодо ідентифікації фінансових дисбалансів, що загалом визначає напрями вдосконалення їхніх методологічних основ [17, с. 5].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Нині питанню сучасних детермінантів стійкості фінансового сектору приділено мало уваги, зокрема, відсутній аналіз показників фінансової стійкості для таких секторів, як інші фінансові корпорації, нефінансові корпорації, домашні господарства, ринок нерухомості. Тому вважаємо актуальним дослідження вказаної проблематики.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є дослідження теоретичних та методичних основ визначення стійкості фінансового сектору та її аналіз в Україні.

Виклад основного матеріалу. Розглядаючи теоретичну сутність поняття «фінансова стійкість», слід зазначити, що Національним банком України, Федеральним банком Німеччини та авторами Зеленої книги «Фінансова стійкість» відображається через поняття «фінансового стану», за якого можливе ефективне функціонування фінансової системи [18, с. 6; 1, с. 3; 13, с. 18]. З позиції здатності фінансової системи до ефективного функціонування та протидії шокам зазначене поняття розглядає Центральний банк Нідерландів («фінансова стійкість – відсутність криз у фінансовій системі, тобто фінансовий сектор стійкий до шоків фінансових установ або фінансових ринків») [8, с. 1].

Вважаємо за необхідне дослідити різницю між поняттями «фінансова стабільність» та «фінан-

сова стійкість» для кращого розкриття сутності останнього. Фінансова стабільність – це стійкий стан фінансової системи країни, що дає змогу забезпечити безперерйне здійснення розрахунків в економіці, високий рівень довіри до фінансово-кредитних установ, відсутність надмірної волатильності фінансових ринків, ефективний розподіл фінансових ресурсів і можливість управління фінансовими ризиками, а також запас міцності у фінансовій системі, що дає змогу протистояти негативним економічним шокам у майбутньому та запобігати їх негативному впливу на економіку [10, с. 27]. Тобто поняття фінансової стабільності є широким та охоплює монетарну стабільність, зайнятість населення, довіру до фінансових інститутів.

Отже, підводячи підсумки аналізу теоретичної сутності поняття «фінансова стійкість», визначимо, що це здатність фінансової системи в умовах економічного дисбалансу ефективно виконувати головні функції, такі як ефективний розподіл та перерозподіл валового внутрішнього продукту між населенням, територіями та суб'єктами господарювання, нівелювання ризиків та амортизація шоків, а також забезпечення функціонування платіжної системи.

Для того щоб держава мала можливість своєчасно реагувати на негативні зміни у діяльності фінансової системи, необхідно є регулярна оцінка рівня її фінансової стійкості. Аналітичний підхід до оцінки рівня фінансової стійкості передбачає розрахунок відповідних показників – індикаторів фінансової стійкості. Індикатори фінансової стійкості – це показники поточного фінансового стану і стійкості фінансових установ країни та їхніх контрагентів із сектору нефінансових корпорацій та сектору домашніх господарств [12, с. 1].

Керівництвом зі складення Показників фінансової стійкості Міжнародного Валютного фонду пропонується 24 показники для депозитних установ (базових, рекомендованих) та 14 показників для інших секторів [5, с. 82] (табл. 1).

Для небанківського сектору використовуються 14 індикаторів фінансової стійкості [5, с. 105].

Для забезпечення фінансової стабільності і фінансової стійкості, окрім оцінки, необхідним є розроблення та впровадження ефективної макропруденційної політики. Макропруденційна політика – це комплекс превентивних заходів, спрямованих на виявлення та оцінку системних ризиків для фінансової стабільності та життя заходів щодо мінімізації цих ризиків [22, с. 1]. Основними складовими частинами макропруденційної політики є: макропруденційний нагляд, аналіз та регулювання.

Основними інструментами макропруденційного регулювання є [16, с. 40]: індикатори фінансової стійкості; нормативи достатності капіталу; контрциклічний буфер капіталу; буфер системної важливості банків; коефіцієнт валового левериджу; обмеження щодо невідповідності строків погашення пасивів та активів; динамічне формування резервів; коефіцієнти LTI, LTV, DTI; обмеження обсягу і темпів зростання кредитування; обмеження кредитування в іноземній валюті; стрес-тестування фінансової системи; ліміти на відкриття валютної позиції; обмеження нецільового фінансування; політика відкритості даних; стандарти ліцензування та корпоративного управління.

Сьогодні, в умовах постійних змін, є необхідність у вчасній та об'єктивній оцінці сильних та

Таблиця 1

Показники фінансової стійкості для депозитних установ

№ п/п	Базові показники	№ п/п	Рекомендовані показники
1	Відношення нормативного капіталу до активів, зважених за ризиком	1	Відношення капіталу до активів
2	Відношення нормативного капіталу першого рівня до активів, зважених за ризиком	2	Відношення великих відкритих позицій до капіталу
3	Відношення недіючих кредитів і позик за вирахуванням створених резервів до капіталу	3	Відношення валових позицій за похідними фінансовими інструментами на стороні активів і пасивів до капіталу
4	Норма прибутку на власний капітал	4	Відношення чистої відкритої позиції за інструментами участі в капіталі до капіталу
5	Відношення чистої відкритої валютної позиції до капіталу	5	Відношення депозитів клієнтів до сукупних кредитів і позик
6	Відношення ліквідних активів до сукупних активів (коефіцієнт ліквідних активів)	6	Співвідношення кредитів за географічним розподілом до сукупних валових кредитів
7	Відношення ліквідних активів до короткострокових зобов'язань	7	Відношення валютних кредитів і позик до сукупних кредитів і позик
8	Норма прибутку на активи (відношення чистого доходу до середніх сукупних активів)	8	Відношення валютних зобов'язань до сукупних зобов'язань
9	Відношення недіючих кредитів і позик до сукупних валових кредитів і позик	9	Відношення доходу від трейдингових операцій до сукупного доходу
10	Відношення розподілу кредитів і позик за секторами економіки до сукупних кредитів і позик	10	Відношення витрат на персонал до непроцентних витрат
11	Відношення прибутку за відсотками до валового доходу	11	Спред між довідковими ставками по кредитах і депозитах
12	Відношення непроцентних витрат до валового доходу	12	Спред між максимальною і мінімальною міжбанківськими ставками

Складено авторами на основі [5, с. 82]

слабких сторін фінансової системи. Аналіз показників фінансової стійкості покликаний забезпечити цю необхідність. Індикатори фінансової стійкості відображають поточний фінансовий стан і стійкість усього сектору фінансових установ України, а також сектору корпорацій і домашніх господарств. Використавши Керівництво МВФ зі складання показників фінансової стійкості [5, с. 15], автори розрахували значення показ-

ників фінансової стійкості для інших секторів України за період 2013–2017 рр. (табл. 2).

Аналізуючи дані таблиці 2, можемо констатувати невисоку значущість інших фінансових корпорацій у внутрішній фінансовій системі порівняно з депозитними, тому що відношення активів інших фінансових корпорацій до сукупних активів фінансової системи становить 16,30% станом на 2017 р., інші 83,70% активів припадають на

Таблиця 2

Значення показників фінансової стійкості для інших секторів України за період 2013–2017 рр.

№ п/п	Сектор та показники фінансової стійкості	Рік				
		2013	2014	2015	2016	2017
Інші фінансові корпорації						
1	Відношення активів інших фінансових корпорацій до сукупних активів фінансової системи, %	15,41	16,04	16,19	15,28	16,30
2	Відношення активів інших фінансових корпорацій до ВВП, %	21,07	23,10	20,53	16,63	15,41
Нефінансові корпорації						
3	Відношення сукупного боргу до власного капіталу, %	41,73	57,60	36,22	35,98	35,56
4	Норма прибутку на власний капітал, %	-1,69	-43,23	-16,73	1,33	6,51
5	Відношення прибутку до витрат за відсотками і основною сумою, %	-3,55	-65,55	-39,25	3,24	16,05
6	Відношення чистої відкритої валютної позиції до власного капіталу, %	10,90	21,00	16,22	12,59	10,38
7	Число заяв з проханням про захист від кредиторів	н/д	н/д	н/д	н/д	н/д
Домашні господарства						
8	Відношення боргу домашніх господарств до ВВП, %	13,21	13,48	8,83	6,85	5,84
9	Відношення витрат домашніх господарств на обслуговування боргу та на виплату основної суми до доходу, %	321,64	349,35	282,50	225,87	184,63
Ринкова ліквідність						
10 а)	Середній спред між курсами покупців і продавців на ринку цінних паперів, %	0,70	1,55	3,15	3,15	1,91
10 б)	Середній спред між курсами покупців і продавців на валютних ринках, %	1,14	2,67	2,55	2,01	0,46
11	Коефіцієнт середньоденної оборотності на ринку цінних паперів	1,39	1,59	1,35	1,16	0,22
Ринки нерухомості						
12	Індекс ціна на житлову нерухомість, %	н/д	н/д	н/д	102,1	104,7
13	Відношення кредитів і позик на житлову нерухомість до сукупних кредитів і позик, %	5,46	6,68	6,32	5,59	4,45
14	Відношення кредитів і позик на комерційну нерухомість до сукупних кредитів і позик, %	1,38	1,45	1,24	1,06	0,98

Розраховано та складено авторами на основі даних [9; 19; 20; 21]

депозитні установи України, це зумовлено банкоцентричністю державної фінансової системи.

Частка активів інших фінансових корпорацій у ВВП країни становить 15,41%, що на 5,66 п.п. менше, ніж у 2013 р., тобто зменшилася значущість інших фінансових корпорацій у порівнянні з розмірами економіки загалом. Можемо констатувати зменшення боргового навантаження на 1 грн. власного капіталу нефінансових корпорацій. Так, у 2013 р. на 1 грн. власного капіталу припадало 41,73 коп. боргового навантаження, а у 2017 р. – 35,56 коп.

Найважливішою динамікою щодо ефективності використання власного капіталу нефінансовими корпораціями. Ризик того, що нефінансові корпорації можуть виявитися не в змозі відповідати за своїми зобов'язаннями, присутній у період 2013–2015 рр., адже в зазначений період відношення прибутку до витрат за відсотками і основною сумою набувають від'ємних значень, що свідчить про збитковість нефінансових корпорацій.

Схильність нефінансових корпорацій до валютного ризику є невисокою, оскільки показник відношення чистої відкритої валютної позиції до власного капіталу становить 10,38% у 2017 р., що на 10,62 п.п. менше, ніж у 2014 р. У динаміці рівень боргу домашніх господарств зменшується, що є позитивною тенденцією і свідчить про зниження рівня боргу проти ВВП.

Потенціал домогосподарств щодо покриття боргу є низьким, оскільки борг перевищує доходи домогосподарств на 84,63% у 2017 р. Спостерігається загальна тенденція до зменшення показника відношення витрат домашніх господарств на обслуговування боргу та на виплату основної суми до доходу.

Для розрахунку середнього спреда між курсами покупців і продавців на ринку цінних паперів було взято дані шести найбільших учасників фондового ринку, це було зроблено задля забезпечення достатнього рівня об'єктивності отриманих результатів. Таким чином, середній спред між курсами незначний та становить 1,91% у 2017 р., що на 1,21 п.п. більше, ніж у 2013 році. На валютному ринку середній спред між курсами покупців і продавців є дещо нижчим та становить на 2017 р. становить 0,46%.

Коефіцієнт середньоденної оборотності на ринку цінних паперів становить 0,22 у 2017 р., що свідчить про низьку інтенсивність операцій купівлі-продажу цінних паперів. Можемо констатувати підвищення цін на нерухомість у 2016 р. на 2,01 п.п. відносно попереднього, а також підвищення цін у 2017 р. на 4,7 п.п. відносно попереднього. Частка кредитів і позик на житлову нерухомість у загальній сумі кредитів і позик є незначною – 4,45% у 2017 р., що менше, ніж у 2013 р., на 1,01 п.п. Частка кредитів і позик на комерційну нерухомість у загальній сумі кредитів і позик є меншою, ніж частка кредитів

і позик на житлову нерухомість, та становить 0,98% у 2017 р.

Висновки і пропозиції. Отже, автори статті визначають фінансову стійкість як здатність фінансової системи в умовах економічного дисбалансу ефективно виконувати головні функції, такі як ефективний розподіл та перерозподіл валового внутрішнього продукту між населенням, територіями та суб'єктами господарювання, нівелювання ризиків та амортизація шоків, а також забезпечення функціонування платіжної системи.

Основними інструментами макропруденційного регулювання є: індикатори фінансової стійкості; нормативи достатності капіталу; контрциклічний буфер капіталу; буфер системної важливості для системно важливих банків; коефіцієнт валового левериджу; обмеження щодо невідповідності строків погашення пасивів та активів; динамічне формування резервів; коефіцієнти LTI, LTV, DTI; обмеження обсягу і темпів зростання кредитування; обмеження кредитування в іноземній валюті; стрес-тестування фінансової системи; ліміти на відкриття валютної позиції; обмеження нецільового фінансування; політика відкритості даних; стандарти ліцензування та корпоративного управління.

Підсумовуючи аналіз показників фінансової стійкості для інших секторів України за період 2013–2017 рр., можна констатувати невисоку значущість інших фінансових корпорацій у внутрішній фінансовій системі порівняно з депозитними. Значущість інших фінансових корпорацій у порівнянні з розмірами економіки загалом зменшилась. Боргове навантаження на 1 грн. власного капіталу нефінансових корпорацій зменшується. Найважливішою динамікою щодо ефективності використання власного капіталу нефінансовими корпораціями. Присутній ризик того, що нефінансові корпорації можуть виявитися не в змозі відповідати за своїми зобов'язаннями. Схильність нефінансових корпорацій до валютного ризику є невисокою. Борг домашніх господарств відносно ВВП зменшується, проте потенціал домогосподарств щодо покриття боргу є низьким.

Зважаючи на вузькі спреди, можна констатувати гарний рівень ліквідності, а також ефективності ринку цінних паперів та валютного ринку. Інтенсивність операцій купівлі-продажу цінних паперів є низькою. Ціни на нерухомість у 2017 р. зросли на 4,7 п.п. проти 2016 р. Частка кредитів і позик на житлову нерухомість у загальній сумі кредитів і позик є незначною.

Пропонуємо у подальшому розширити список індикаторів фінансової стійкості для інших секторів України для можливості здійснення більш ґрунтовного аналізу. Також вважаємо за необхідне впровадити обов'язковий розрахунок НБУ показників фінансової стійкості для інших секторів України для своєчасного реагування на негативні зміни у діяльності фінансової системи.

Список використаних джерел:

1. Buch C. Financial Stability Review. Deutsche Bundesbank, 2017. URL: <https://www.bis.org/review/r171129b.pdf>
2. Crockett A. The Theory and Practice of Financial Stability (Essays in International Economics). Princeton Univ Intl Economics, 1997. URL: https://www.princeton.edu/~ies/IES_Essays/E203.pdf
3. Das U., Quintyn M., Chenard K. Does Regulatory Governance Matter for Financial System Stability? An Empirical Analysis. IMF Working Paper No. 04/89. Washington D. C: IMF, 2004.
4. Duisenberg W. The European Monetary Institute and progress towards monetary union. European Central Bank. 1997. URL: <http://www.ecb.int/press/key/date/1997/html/sp970922.en.html>
5. Financial Soundness Indicators: Compilation Guide / International Monetary Fund. Washington, D.C. 2006. URL: <http://www.imf.org/external/pubs/ft/fsi/guide/2006/index.htm>

6. Foot M. What is financial stability and how do we get it? ACI (UK) The Roy Bridge Memorial Lecture, 2003.
7. Schinasi G. J. Safeguarding financial stability: theory and practice. Washington, D.C.: International Monetary Fund, 2005.
8. What is financial stability? De Nederlandsche Bank, 2018. URL: <https://www.dnb.nl/en/about-dnb/duties/financial-stability/index.jsp>
9. Архів файлів з підсумками торгів на фондовому ринку. ПАО «Українська біржа», 2018. URL: <http://www.ux.ua/s273>
10. Белова І., Башлай С. Визначення фінансової стабільності України. Вісник Національного банку України, 2013. № 7. С. 25–31.
11. Герасименко О.В. Стійкість фінансової системи України як передумова євроінтеграції. Вісник УБС НБУ. 2013. № 2(17). С. 25–28.
12. Глосарій банківської термінології. Індикатори фінансової стійкості. Національний банк України, 2018. URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=123334
13. Зелена книга. Консультації щодо підвищення ефективності регулювання та нагляду за фінансовим сектором в Україні. 2010. URL: <https://bank.gov.ua/doccatalog/document?id=84101>
14. Кремень В.М. Стійкість фінансового сектора: сутність і значення. Економіка, фінанси, право. 2014. № 6. С. 29–32.
15. Лактіонова О.А. Буферизація фінансової стабільності на основі формування механізму макропруденційного регулювання. Економіка і організація управління. 2016. № 1(21). С. 127–142.
16. Міщенко В.І., Бауман О.С. Система інструментів макропруденційного регулювання та їх використання в Україні. Наукові праці НДФІ, 2016. №4(77). С. 44–45.
17. Огієнко В.І., Луняков О.В. Систематизація та аналіз індикаторів фінансової стійкості в Україні. Вісник Національного банку України, 2013. № 1(16). С. 3–8.
18. Організаційно-методичні підходи до запровадження НБУ системи оцінки стійкості фінансової системи: Інформаційно-аналітичні матеріали / За ред. В.І. Міщенка, О.І. Кіреєва і М.М. Шаповалової. К.: Центр наукових досліджень НБУ, 2005.
19. Показники банківської системи / Національний банк України, 2018. URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=34661442&cat_id=34798593
20. Річні звіти. Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, 2018. URL: <https://www.nfp.gov.ua/ua/Richni-zvity-Natskomfinposluh.html>
21. Статистична інформація. Державна служба статистики України, 2018. URL: <http://www.ukrstat.gov.ua/>
22. Фінансова стабільність. Макропруденційна політика. Національний банк України, 2018. URL: https://bank.gov.ua/control/uk/publish/article?art_id=32146413

Пластун А. Л.
Бочкарєва Т. А.

Сумской государственной университет

СОВРЕМЕННЫЕ ДЕТЕРМИНАНТЫ УСТОЙЧИВОСТИ ФИНАНСОВОГО СЕКТОРА

Резюме

Исследованы теоретические вопросы детерминант устойчивости финансового сектора. Определены инструменты макропруденциального анализа в обеспечении устойчивости финансового сектора. Обоснована актуальность использования такого инструмента макропруденциального регулирования, как индикаторы финансовой устойчивости, для оценки текущего состояния финансовой устойчивости. Осуществлен анализ индикаторов финансовой устойчивости Украины за период 2013–2017 гг. Освещены предложения по улучшению качества анализа.

Ключевые слова: финансовый сектор, макропруденциальный анализ, индикаторы финансовой устойчивости.

Plastun O. L.
Bochkarova T. O.

Sumy State University

MODERN DETERMINANTS OF THE FINANCIAL SOUNDNESS OF FINANCIAL SECTOR

Summary

The theoretical aspects of determinants of the financial soundness of financial sector were investigated. The tools of macroprudential analysis in ensuring the soundness of the financial sector were determined. The relevance of using such a macroprudential regulation instrument as indicators of financial soundness for assessing the current state of financial soundness is substantiated. The analysis of Ukrainian financial soundness indicators was carried out for the period from 2013 to 2017. The proposals for improving the quality of the analysis are highlighted.

Key words: financial sector, macroprudential analysis, indicators of financial soundness.